

όσα θάφτηκαν

Σκοτώστε τους τώρα, και μετά εν ανάγκη ζητάμε και μια συγγνώμη...

Ακόμη και κάποια ελληνικά ΜΜΕ αναφέρονται εκστασιασμένα σε μια διαδικασία που λαμβάνει χώρα αυτές τις μέρες στην Κολομβία: πρόκειται για συνεδριάσεις του JEP, του Ειδικού Δικαστηρίου για την Ειρήνη, στα πλαίσια του οποίου μια σειρά στρατιωτικοί και παραστρατιωτικοί ομολογούν ότι διέπραξαν μαζικές δολοφονίες αμάχων, με αντάλλαγμα «εναλλακτικές» ποινές κοινωνικής εργασίας. Ακόμη κι έτσι, οι συνεδριάσεις είναι πράγματι συγκλονιστικές, καθώς οι δολοφόνοι μιλούν ενώπιον των οικογενειών των θυμάτων για εγκλήματα που έγιναν όχι σε κάποια άλλη μακρινή εποχή, αλλά στις δύο πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας. Ο όρος «μιλούν» είναι βέβαια σχετικός: όταν η μητέρα ενός δολοφονημένου νεαρού χωρικού ζήτησε από τους στρατιωτικούς να αποκαλύψουν «ποιος σας έδωσε την εντολή να σκοτώσετε το παιδί μου», ακολούθησε σιωπή. Διότι καλή είναι η κάθαρση και η συγχώρεση, αλλά όχι και να φτάσει στα ανώτατα κρατικά αξιώματα – εκεί δηλαδή που λαμβάνονται οι αποφάσεις για «εκκαθαριστικές επιχειρήσεις» στις «απείθαρχες» επαρχίες...

Το πρόβλημα με το JEP δεν είναι όμως μόνο αυτό. Είναι ότι ενώ υποτίθεται ότι έχει επέλθει ειρήνευση, οι κρατικές και παρακρατικές υπηρεσίες εξακολουθούν να «εκκαθαρίζουν» τους ενοχλητικούς. Σαν να βιάζονται κιόλας να προλάβουν να «εκκαθαρίσουν» τους πιο επικίνδυνους, αφού είναι ρεαλιστικοί οι φόβοι τους ότι στις προεδρικές εκλογές της 29ης Μαΐου μπορεί να επικρατήσει ο Γκουστάβο Πέτρο, επικεφαλής του «Ιστορικού Συμφώνου», μιας προοδευτικής συμμαχίας στην οποία συμμετέχουν και πρώην αντάρτες. Μια τέτοια πιθανότητα, που ενισχύ-

θηκε από τις αιματηρές λαϊκές εξεγέρσεις των τελευταίων χρόνων, θα έβαζε τέλος στη διαρκή εναλλαγή «κεντροδεξιών» και ακροδεξιών κυβερνήσεων που εδώ και δεκαετίες, χέρι-χέρι με την Ουάσιγκτον, αιματοκυλούν τον λαό τους. Ίσως να έβαζε τέλος και στην ατιμωρησία: Αυτό φοβούνται οι «υπηρεσίες», και στοχοποιούν όσους γνωρίζουν καλά τα εγκλήματά τους, δηλαδή στελέχη των κινημάτων για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, 52 εξ αυτών δολοφονήθηκαν μόνο το πρώτο τρίμηνο του 2022, σημειώνοντας κάθετη αύξηση σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο.

Να 'ταν μόνο αυτό. Ενώ είχαν αρχίσει οι πολυδιαφημισμένες συνεδριάσεις του JEP, μια ομάδα μαυροντυμένων ανδρών των κολομβιανών ειδικών δυνάμεων, που υποτίθεται ότι κυνηγούσε αντάρτες οι οποίοι δεν είχαν καταθέσει τα όπλα, επιτέθηκε ξημερώματα στο χωριό Άλτο Ρεμάνσο και σκότωσε 11 αμάχους, μεταξύ των οποίων τον πρόεδρο της ιθαγενικής κοινότητας, μία έγκυο γυναίκα κι ένα παιδί. Έπειτα συγκέντρωσαν τους επιζήσαντες στο γήπεδο του χωριού, έντυσαν τους δολοφονημένους με στρατιωτικά ρούχα και... ενημέρωσαν τη στρατιωτική διοίκηση για την «επιτυχία» τους. Εξακολουθούν δηλαδή να κάνουν ό,τι έπρατταν και στο παρελθόν οι συνάδελφοί τους που τώρα «ομολογούν συντετριμμένοι» τα εγκλήματά τους. Πολλοί προοδευτικοί βουλευτές έχουν καταθέσει πρόταση μομφής εναντίον του υπουργού Άμυνας και ζητούν την παραίτησή του για την εν λόγω σφαγή. Πατί να παραιτηθεί; Στο κάτω-κάτω τη δουλειά του έκανε κι αυτός, «εντολές εκτελούσε» (της Πρεσβείας και των μεγαλογαιοκτημόνων).

■ εν τέλει

Για τις φαιδρότητες στο σιδηροδρομικό δίκτυο

■ ΤΟΥ Αργύρη Πλέσια*

Αφορμή για το άρθρο στάθηκε η φωτογραφία της Πρόεδρου της Δημοκρατίας, μπροστά στον ρημαγμένο σιδηροδρομικό σταθμό της ακριτικής Σταυρούπολης στην Ξάνθη. Η πρόεδρος έλκει την καταγωγή από τα χωριά της περιοχής που επισκέπτεται κάποιες φορές. Ως καλοπροαίρετος αιθεροβάμων, πιστεύω ότι η φωτογραφία έχει μια συμβολική σημασία, δηλώνοντας ότι η σιδηροδρομική γραμμή θα λειτουργήσει και πάλι (τώρα δεν λειτουργεί). Εάν συμβεί αυτό, η περιοχή αλλά και η χώρα θα το χρωστάει στην Πρόεδρο, καθώς αυτό που συντελείται τώρα είναι στα όρια εθνικού εγκλήματος.

Η σιδηροδρομική γραμμή Θεσσαλονίκης-Αλεξανδρούπολης, που κατασκευάστηκε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία στις δεκαετίες 1880 και 1890, είναι σχεδόν αμετάβλητη από την εποχή της κατασκευής της και εξυπηρετούσε τα αστικά κέντρα Κιλκίς-Σέρρες-Δράμα-Ξάνθη-Κομοτηνή-Αλεξανδρούπολη. Το 2019 στο τμήμα Δράμα-Αλεξανδρούπολη διακόπηκε η κυκλοφορία λόγω έργων συντήρησης, όπως και άλλες φορές είτε λόγω γραμματισμένων εργασιών είτε λόγω βλάβης ή αστοχίας του δικτύου. Σήμερα τρία χρόνια μετά, η γραμμή στο τμήμα Δράμα-Αλεξανδρούπολη, δεν λειτουργεί παρότι πριν από ένα χρόνο περίπου, ο ΟΣΕ ανακοίνωσε την επαναλειτουργία της. Στην συνέχεια η ΤΡΑΙΝΟΣΕ, μετά από λίγους μήνες ανακοίνωσε εκ νέου τη λειτουργία της γραμμής, χωρίς φυσικά να διευκρινίζει ότι η μισή διαδρομή θα γίνεται με λεωφορεία. Τα λεωφορεία παραλαμβάνουν τους επιβάτες από την Δράμα και διερχόμενα της Ξάνθης και Κομοτηνής τους αποβιβάζουν στην Αλεξανδρούπολη. Δεν είναι συνεπώς ανατιολόγητη η συρρίκνωση του επιβατικού μεταφορικού έργου με την παροχή υπηρεσιών τέτοιου τύπου.

Αποτέλεσμα της αδράνειας του δικτύου είναι η εικόνα της ΠτΔ μπροστά στο ρημαγμένο σταθμό, δίπλα στις επίσης ρημαγμένες γραμμές με τη βλάβη να σκεπάζει ένα έργο υποδομής που κατάφερε να ζήσει για 130 χρόνια, ένα έργο που βοήθησε στην ανάπτυξη, που υπηρέτησε τη συνοχή και συμμετείχε στην ισορροπία

της χώρας. Όσοι υπηρέτησαν στο Έβρο και θήτευσαν στο ΔΠΘ, ξέρουν τι σημαίνει η λειτουργία αυτής της γραμμής κυρίως για «τους μη έχοντες».

Ιδιαίτερη εντύπωση όμως προξενεί, ότι η αδράνεια της γραμμής δεν προκάλεσε την αντίδραση των υπουργών Μεταφορών (νυν και τέως), καθώς και των τοπικών αρχών της αυτοδιοίκησης. Είναι εντυπωσιακό ότι δεν νοιώθει κανείς υπεύθυνος διότι μια υποδομή εθνικής εμβέλειας και σημασίας έπαυσε να λειτουργεί. Νομίζω ότι αποτελεί αυτονόητη αναγκαιότητα να δοθούν εξηγήσεις των υπευθύνων λειτουργίας για το κατάντημα ενός εθνικού κεφαλαίου.

Το αφήγημα που «έπαιξε», τα τελευταία χρόνια περί Σιδηροδρομικής Εγνατίας από τις δύο πολιτικές ηγεσίες, ίσως αποτελεί μία εξήγηση, ώστε να γίνει αποδεκτό ένα αχρείαστο έργο, φαραωνικής εκτάσεως, πέμπτης προτεραιότητας και μάλιστα η αποδοχή της αναγκαιότητας του να ονομαστεί εκσυγχρονισμός. Αποτελεί ένα εύπεπτο σενάριο η δημιουργία νέας γραμμής διότι η παλιά δεν λειτουργεί ενώ συνειδητά αποκρύπτονται οι λόγοι μη λειτουργίας.

Εντυπωσιακή ακόμη είναι η αδυναμία σύλληψης των προτεραιοτήτων που πρέπει να διέπουν τις επιλογές των πολιτικών ηγεσιών. Η αναγνώριση των εμπορευματικών ροών δείχνει τις κατευθύνσεις που έχουν στην περιοχή και οι οποίες είναι από και προς το θαλάσσιο μέτωπο της χώρας προς τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, παρατήρηση που οδηγεί στο αυτονόητο συμπέρασμα, ότι για τη χώρα και τον προσανατολισμό της, προτεραιότητα αποτελούν οι κάθετοι άξονες (οδικοί και σιδηροδρομικοί). Σε κάθε περίπτωση και για να επανέλθω στην αφορμή του παρόντος, εύχομαι η συμβολική φωτογραφία της ΠτΔ, να ευαισθητοποιήσει τον αρμόδιο υπουργό ώστε να ενημερωθεί για την αδράνεια της σιδηροδρομικής γραμμής και να φροντίσει για την επαναλειτουργία της γιατί, όπως φαίνεται, όταν και αν γίνει η Σιδηροδρομική Εγνατία δεν θα βρει δίκτυο να κουμπώσει.

* Ο Αργύρης Πλέσιος είναι πολιτικός μηχανικός

